

РЕШЕНИЕ

№ 5812

гр. София, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2170** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 165 И чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. П., [улица] ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор инж. Г. Й. Т., чрез главен юрисконсулт Д. З., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № УДВ-13 от 27.01.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), постановен по преписка, образувана с решение на КЕВР по т. 16 от протокол № 281 от 02.12.2021г.

В сезиращата съда жалба се сочи, че АУПДВ е неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, не дължи такса за втора и трета променлива част от такса „ВиК регулиране“ за спорната 2021г., тъй като дружеството жалбоподател е сезирал КЕВР с писмо с изх. № К-605/23.02.2021г. с искане по реда на чл. 19 от ЗРВКУ за преразглеждане на цените на услугите предлагани от В и К оператора. В тази връзка се сочи също, че липсата на адекватно поведение от страна на КЕВР е довело до порочно правоприлагане на закона. Оспорва начисления размер на такса втора и трета променлива част за 2021г., при определянето на която се сочи, че не е спазена методиката и действително залегналите параметри, съставляващи база за определянето на същата. Също се твърди, че АУПДВ е напълно незаконосъобразен и по отношение начислените лихви, тъй като за индивидуализация на претендираното вземане по осъдителна претенция трябва да се посочи конкретното

правоотношение, като основание за възникване на вземането.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. А. А., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения АУПДВ. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрисконсулт В. която оспорва жалбата. Депозира писмени становища. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Доклад № О-дк-22/20.01.2021г. на главния директор на Главна дирекция „ВиК услуги“ при КЕВР до председателя на КЕВР е представена справка за дължимите такси от ВиК оператори за 2021г. С решение по т. 16 от протокол № 281 от 02.12.2021г. КЕВР е открила процедура за установяване на публично държавно вземане по отношение на „В и К“ ЕАД - [населено място] за начислена и неплатена главница в размер на 82 660,37 лева и лихви за просрочие в размер на 1 526,92 лв. лева. За решението на КЕВР жалбоподателят е уведомен на 08.12.2021г., като му е предоставена възможност в 7-дневен срок за обяснения, възражения или за доброволно изпълнение на задълженията на дружеството. В определения 7-дневен срок „ВиК“ ЕАД-Б. с писмо вх. № К-3583-1 от 14.12.2021 г. подава възражение срещу Решението на КЕВР за откриване на процедура по установяване на публично държавно вземане (т.16 от протокол № 281 от 02.12.2021 г.) като излага съответните възражения.

На закрито заседание, проведено на 27.01.2021г., е разгледана преписка, образувана с решение на КЕВР по т. 16 от протокол № 281 от 09.06.2021 г., доклад с вх. № В-Дк-392 от 29.11.2021г. и справка от дирекция „Обща администрация“ за дължимите суми от „В и К“ ЕАД - [населено място]. Разгледано е и обсъдено подаденото от ВиК оператора възражение, като по подробно изложени мотиви е прието, че не са налице основания за прекратяване на образуваното административно производство. Посочено е, че „В и К“ ЕАД - [населено място] дължи на Комисията такса за регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/ и Тарифата за таксите такси „ВиК регулиране“ в размер на главница 82 660,37 лв. и начислени лихви за просрочие в размер на 1 526, 92 лева., като върху неплатената главница се дължи лихва за забава, считано от 30.11.2021г. до датата на постъпване на сумата по банкова сметка на КЕВР.

„В и К“ ЕАД - [населено място] отново е приканен в 7 (седем) дневен срок от получаване на писмото на КЕВР /изх.№ В-17-14-68/10.01.2022 г./, доброволно да погаси дължимите суми. Дружеството е информирано, че при непогасяване на дължимите суми, КЕВР ще пристъпи към издаването на АУПДВ по реда на ДОПК. В указания срок възражение не е постъпило, а задълженията към КЕВР не били погасени. Св тази връзка с решение по т. 21 от Протокол № 25/227.01.2022г. от заседание на КЕВР е прието по отношение на „ВиК“ ЕАД Б. да бъде установено публично държавно вземане от неплатени такси „ВиК регулиране“ и лихви за просрочие, както следва:

1. Начислена и неплатена главница в размер на общо 82 660,37 лева (осемдесет и две

хиляди шестстотин и шестдесет лева и тридесет и седем стотинки), представляващи:
-41 330,19 лева, втора променлива част от такса „В и К регулиране“ за 2021 г., дължима към 25.07.2021 г.;

-41 330,18 лева, трета променлива част от такса „В и К регулиране“ за 2021 г., дължима към 25.11.2021 г.

2. Начислени и неплатени лихви за просрочие в размер на общо 1 526,92 лева (хиляда петстотин двадесет и шест лева и деветдесет и две стотинки), представляващи:

-1 469,52 лева, за периода от 26.07.2021 г. до 30.11.2021 г. върху главница от 41 330,19 лева (втора променлива част за 2021 г.);

-57.40 лева, за периода от 26.11.2021 г. до 30.11.2021 г. върху главница от 41 330,18 лева (трета променлива част за 2021 г.).

3. Върху неплатената главница в размер на 82 660,37 лева, считано от 01.12.2021г., е посочено, че се дължи законна лихва за забава до датата на постъпване на сумите по сметката на КЕВР, съгласно чл. 4, ал. 1 от Тарифата.

Въз основа на решението е издаден оспорения в настоящето производство АУПДВ № УПДВ-13 от 27.01.2022г., който е връчен на жалбоподателя на 31.01.2022г., а жалбата срещу него е подадена чрез КЕВР на 14.02.2022г.

При така установените факти, Административен съд – София - град обосновава следните правни изводи:

Жалбата срещу оспорения акт е депозирана чрез административния орган в законоустановения срок, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна.

Процесният АУПДВ е постановен от компетентен орган, който по силата на изричната разпоредба на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ЗРВКУ, за изпълнение на регулаторните си правомощия по ЗРВКУ, събира приходи от такси „В и К регулиране“, представляващи публични държавни вземания, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет по предложение на Комисията, на основание чл. 8, ал. 3 от ЗРВКУ. АУПДВ е постановен от Комисията с изискуемото мнозинство, от състав, който съответства на изискванията на закона. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗРВКУ „В и К оператори са всички предприятия с предмет на дейност извършване на В и К услуги“, а в чл. 1, ал. 2 от ЗРВКУ изрично е посочено какво включват водоснабдителните и канализационните услуги, а именно: „Водоснабдителните и канализационните (В и К) услуги по ал. 1 са услугите по пречистване и доставка на вода за питейно-битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии (населените места и селищните образувания), както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения“.

В хода на издаване на оспорения акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, като на жалбоподателя е предоставена възможност да изрази своето становище, включително и да представи необходимите доказателства.

По силата на чл. 28, ал. 1 от ЗЕ за изпълнение на регулаторните си правомощия по този закон и по ЗРВКУ, КЕВР събира такси за разглеждане на заявления, за издаване на сертификати, за продажба на документи за провеждане на конкурси, лицензионни такси и такси за регистрация на експерти. Размерът на таксите по, ал. 1, редът и

сроковете за заплащането им се определят с тарифа, одобрена от Министерския съвет по предложение на комисията. Таксите, събирани по реда на този закон и на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, са публични държавни вземания. Съгласно чл. 29, ал. 2 от ЗЕ лицата, получили лицензия, заплащат лицензионни такси за всяка издадена лицензия, както и за изменение на лицензията в случаите, посочени в тарифата. Лицензионните такси са: първоначална - за издаване или изменение на лицензия, включваща разходи за нейната подготовка и разходи за регулаторната дейност по лицензията до края на текущата година; годишна - включваща разходи за регулаторната дейност по лицензията за съответната година. Годишната такса за срока на лицензията, както и за срока на продължаването ѝ, се заплаща от лицензианта за всяка година, следваща годината на издаването ѝ. Лицензионните такси се определят в зависимост от вида на извършената лицензионна дейност и се диференцират по критерии, определени с тарифата. Според чл.1 от Тарифата за таксите, които се събират от държавната комисия за енергийно и водно регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, водоснабдителните и канализационните оператори заплащат годишна такса "В и К регулиране", която се състои от постоянна и променлива част, както следва: 1. постоянна част в размер: а) 500 лв. - за В и К оператор с приходи от В и К услуги през предходната година до 500 000 лв.;б) 2000 лв. - за В и К оператор с приходи от В и К услуги през предходната година над 500 000 лв.; т.2. (попр. - ДВ, бр. 26 от 2006 г.) променлива част в размер 0,005 лв./куб.м фактурирано количество питейна вода за предходната година. Таксите се заплащат на вноски, в срокове, посочени в чл.2 от Тарифата. Чл. 2. (1) Водоснабдителните и канализационните оператори заплащат таксата по чл. 1 ежегодно на 4 вноски, както следва:1.постоянната част по чл. 1, т. 1 - до 25 януари;2.променливата част по чл. 1, т. 2 - на 3 равни вноски, както следва: а)първата вноска - до 25 март; б)втората вноска - до 25 юли ;в)третата вноска-до 25 ноември. По смисъла на Тарифата "Приходи от В и К услуги през предходната година" са всички приходи от дейностите, подлежащи на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги.

Неоснователни са възраженията по отношение на определения размер на публичните задължения на жалбоподателят, доколкото таксите са били определени от КЕВР съобразно тарифата /посочена по - горе/ поради следното:

За "В и К" ЕАД - [населено място] постоянната част/такса/ за 2021г. е в размер на 2 000 лв., тъй като В и К оператор е с приходи от В и К услуги през предходната година в размер на 56 144 145 лева. Съгласно чл. 1, т. 2 от Тарифата променливата част от такса „В и К регулиране” е в размер 0,005 лв./куб.м фактурирано количество питейна вода за предходната година, като същата се заплаща на три равни вноски, които се превеждат до 25 март, до 25 юли и до 25 ноември за съответната година. За "В и К" ЕАД-гр. Б. променливата част за 2021г. е в размер на 123 990,56лв.(0,005 лв./куб.м за 24 798 112 куб.м. фактурирано количество питейна вода за предходната 2020г./). Съдът констатира ,че правилно е определен размера на дължимите такси от КЕВР за жалбоподателят за 2021г.,като АУПДВ е съобразен с извършените услуги от дружеството оператор и получените приходи.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че правилно е определен и размерът на дължимите лихви за забава. В тази връзка следва да бъде посочено, че дължимите такси се считат внесени от датата, на която са постъпили по сметката на КЕВР (чл. 4, ал. 1 от Тарифата), като тарифата определя крайни срокове за

дружествата оператори. Така уредените крайни срокове за заплащане на задълженията по чл.2 от Тарифата обуславят изпадането в забава от В и К оператора, от които се дължи законната лихва върху установеното задължение, като не е необходимо КЕВР да издава нарочен акт, каквито доводи са изложени в жалбата.

Неоснователни са и възраженията за недължимост на законната лихва за забава. За невнесените в срок такси се дължи законната лихва за просрочие по реда на Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.(чл. 4, от Тарифата).Съдът констатира ,че размера на лихвите е определен правилно.

На следващо място неоснователно жалбоподателят твърди, че непроизнасянето на КЕВР по искането му от 23.02.2021г., с което сезирал Комисията по реда на чл.19 ЗРВКУ за преразглеждане на цените на В и К услугите за 2021г., го освобождава от задължението да внесе процесната такса. Това е така, защото съгласно приетата по законова делегация на ЗРВКУ Наредба за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационни услуги (НРЦВКУ), налице са процедурни правила по глава четвърта от Наредбата, както за утвърждаване и одобряване на цени (раздел I), така и за преразглеждане на цени (раздел III). В и К операторът като страна в тези административни производства има право да оспори актовете, действията и бездействията на административния орган, които го засягат. Това обаче няма нищо общо с качеството му на задължено по закон лице за заплащане на такса „В и К регулиране“ за административното му обслужване като оператор. Така и съгласно мотивите на Решение № 5248/17.03.2023г. на ВАС по адм. д. № 9519/2022г.

Съдът намира, че обжалваният акт е мотивиран, съгласно изискванията на чл.59 от АПК, като от съдържанието му могат да се извлекат фактическите и правните основания за постановяването му. Акт за установяване на публично държавно вземане УПДВ-13 от 27.01.2022г. на КЕВР е правилен и законосъобразен, постановен е от компетентен орган, при спазване на предвидените процедура и форма, съобразен е с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Водим от горното, настоящият състав приема, че оспорения административен акт се явява законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Така мотивиран, Административен съд София - град, Трето отделение, 17 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. П., [улица], регистрирано в Търговския регистър, с ЕИК[ЕИК], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ - 13 от 27.01.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. П., [улица], регистрирано в Търговския регистър, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и

петдесет/лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: